1. Иеффай Галаадитянин был человек храбрый. Он был сын блудницы; от Галаада родился Иеффай.
УПО: А ґілеадянин Їфтах був хоробрий вояк. А він був син блудливої жінки, і з нею Ґілеад породив Їфтаха.
KJV: Now Jephthah the Gileadite was a mighty man of valor, and he was the son of an harlot: and Gilead begat Jephthah.

2. И жена Галаадова родила ему сыновей. Когда возмужали сыновья жены, изгнали они Иеффая, сказав ему: ты не наследник в доме отца нашего, потому что ты сын другой женщины.
УПО: І породила Ґілеадова жінка йому синів. І повиростали сини тієї жінки, та й вигнали Їфтаха, і сказали йому: Не будеш володіти в домі нашого батька, бо ти син іншої жінки!
KJV: And Gilead's wife bare him sons; and his wife's sons grew up, and they thrust out Jephthah, and said unto him, Thou shalt not inherit in our father's house; for thou art the son of a strange woman.

3. И убежал Иеффай от братьев своих и жил в земле Тов; и собрались к Иеффаю праздные люди и выходили с ним.
УПО: І втік Їфтах перед своїми братами, і осівся в краї Тов. І зібралися до Їфтаха гулящі люди, та й виходили з ним.
KJV: Then Jephthah fled from his brethren, and dwelt in the land of Tob: and there were gathered vain men to Jephthah, and went out with him.

4. Чрез несколько времени Аммонитяне пошли войною на Израиля.
УПО: І сталося по часі, і воювали Аммонові сини з Ізраїлем.
KJV: And it came to pass in process of time, that the children of Ammon made war against Israel.

5. Во время войны Аммонитян с Израильтянами пришли старейшины Галаадские взять Иеффая из земли Тов
УПО: І сталося, як воювали Аммонові сини з Ізраїлем, то пішли ґілеадські старші, щоб забрати Їфтаха з краю Тов.
KJV: And it was so, that when the children of Ammon made war against Israel, the elders of Gilead went to fetch Jephthah out of the land of Tob:

6. и сказали Иеффаю: приди, будь у нас вождем, и сразимся с Аммонитянами.
УПО: І сказали вони до Їфтаха: Іди ж, і будеш нам провідником, і будемо воювати з Аммоновими синами.
KJV: And they said unto Jephthah, Come, and be our captain, that we may fight with the children of Ammon.

7. Иеффай сказал старейшинам Галаадским: не вы ли возненавидели меня и выгнали из дома отца моего? зачем же пришли ко мне ныне, когда вы в беде?
УПО: І сказав Їфтах до ґілеадських старших: Чи ж не ви зненавидили мене, і вигнали мене з дому мого батька? І чого ви прийшли до мене тепер, коли ви в біді?
KJV: And Jephthah said unto the elders of Gilead, Did not ye hate me, and expel me out of my father's house? and why are ye come unto me now when ye are in distress?

8. Старейшины Галаадские сказали Иеффаю: для того мы теперь пришли к тебе, чтобы ты пошел с нами и сразился с Аммонитянами и был у нас начальником всех жителей Галаадских.
УПО: І сказали ґілеадські старші до Їфтаха: Зате ми тепер вернулися до тебе! І ти піди з нами, і будемо воювати з Аммоновими синами, і станеш нам головою для всіх мешканців ґілеадських.
KJV: And the elders of Gilead said unto Jephthah, Therefore we turn again to thee now, that thou mayest go with us, and fight against the children of Ammon, and be our head over all the inhabitants of Gilead.

9. И сказал Иеффай старейшинам Галаадским: если вы возвратите меня, чтобы сразиться с Аммонитянами, и Господь предаст мне их, то останусь ли я у вас начальником?
УПО: І сказав Їфтах до ґілеадських старших: Якщо ви мене вернете воювати з Аммоновими синами, і Господь дасть їх, щоб були побиті передо мною, то чи я стану вам головою?
KJV: And Jephthah said unto the elders of Gilead, If ye bring me home again to fight against the children of Ammon, and the LORD deliver them before me, shall I be your head?

10. Старейшины Галаадские сказали Иеффаю: Господь да будет свидетелем между нами, что мы сделаем по слову твоему!
УПО: І сказали ґілеадські старші до Їфтаха: Нехай Господь буде свідком поміж нами, що так, як слово твоє, так зробимо.
KJV: And the elders of Gilead said unto Jephthah, The LORD be witness between us, if we do not so according to thy words.

11. И пошел Иеффай со старейшинами Галаадскими, и народ поставил его над собою начальником и вождем, и Иеффай произнес все слова свои пред лицем Господа в Массифе.
УПО: І пішов Їфтах з ґілеадськими старшими, і народ настановив його собі за голову та провідника, а Їфтах промовляв усі свої слова перед Господнім лицем у Міцпі.
KJV: Then Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him head and captain over them: and Jephthah uttered all his words before the LORD in Mizpeh.

12. И послал Иеффай послов к царю Аммонитскому сказать: что тебе до меня, что ты пришел ко мне воевать на земле моей?
УПО: І послав Їфтах послів до царів Аммонових синів, говорячи: Що тобі до мене, що ти прийшов до мене воювати з моїм краєм?
KJV: And Jephthah sent messengers unto the king of the children of Ammon, saying, What hast thou to do with me, that thou art come against me to fight in my land?

13. Царь Аммонитский сказал послам Иеффая: Израиль, когда шел из Египта, взял землю мою от Арнона до Иавока и Иордана; итак возврати мне ее с миром.
УПО: І сказав цар Аммонових синів до Їфтахових послів: Бо Ізраїль забрав мій край, коли він виходив з Єгипту, від Арнону й аж до Яббоку та аж до Йордану. А тепер верни ж їх у мирі.
KJV: And the king of the children of Ammon answered unto the messengers of Jephthah, Because Israel took away my land, when they came up out of Egypt, from Arnon even unto Jabbok, and unto Jordan: now therefore restore those lands again peaceably.

14. Иеффай в другой раз послал послов к царю Аммонитскому,
УПО: А Їфтах ще послав послів до царя Аммонових синів,
KJV: And Jephthah sent messengers again unto the king of the children of Ammon:

15. сказать ему: так говорит Иеффай: Израиль не взял земли Моавитской и земли Аммонитской;
УПО: і сказав йому: Так сказав Їфтах: Не взяв Ізраїль краю Моавого та краю Аммонових синів,
KJV: And said unto him, Thus saith Jephthah, Israel took not away the land of Moab, nor the land of the children of Ammon:

16. ибо когда шли из Египта, Израиль пошел в пустыню к Чермному морю и пришел в

Кадес;
УПО: бо коли йшли вони з Єгипту, то Ізраїль ішов по пустині аж до Червоного моря, і прийшов до Кадешу.
KJV: But when Israel came up from Egypt, and walked through the wilderness unto the Red sea, and came to Kadesh;

17. оттуда послал Израиль послов к царю Едомскому сказать: `позволь мне пройти землею твоею`; но царь Едомский не послушал; и к царю Моавитскому он посылал, но и тот не согласился; посему Израиль оставался в Кадесе.
УПО: І послав Ізраїль послів до едомського царя, говорячи: Нехай я перейду твоїм краєм, та не послухав едомський цар. І послав він також до царя моавського, та й той не хотів. І осівся Ізраїль у Кадешу.
KJV: Then Israel sent messengers unto the king of Edom, saying, Let me, I pray thee, pass through thy land: but the king of Edom would not hearken thereto. And in like manner they sent unto the king of Moab: but he would not consent: and Israel abode in Kadesh.

18. И пошел пустынею, и миновал землю Едомскую и землю Моавитскую, и, придя к восточному пределу земли Моавитской, расположился станом за Арноном; но не входил в пределы Моавитские, ибо Арнон есть предел Моава.
УПО: І пішов він пустинею, і обійшов край едомський та край моавський, і прийшов зо сходу сонця до моавського краю, та й таборували по тім боці Арнону, а в моавські границі не входили, бо Арнон границя Моава.
KJV: Then they went along through the wilderness, and compassed the land of Edom, and the land of Moab, and came by the east side of the land of Moab, and pitched on the other side of Arnon, but came not within the border of Moab: for Arnon was the border of Moab.

19. И послал Израиль послов к Сигону, царю Аморрейскому, царю Есевонскому, и сказал ему Израиль: позволь нам пройти землею твоею в свое место.
УПО: І послав Ізраїль послів до Сихона, царя аморейського, царя хешбонського, і сказав йому Ізраїль: Нехай ми перейдемо твоїм краєм аж до місця свого.
KJV: And Israel sent messengers unto Sihon king of the Amorites, the king of Heshbon; and Israel said unto him, Let us pass, we pray thee, through thy land into my place.

20. Но Сигон не согласился пропустить Израиля чрез пределы свои, и собрал Сигон весь народ свой, и расположился станом в Иааце, и сразился с Израилем.
УПО: І не вірив Сихон Ізраїлеві, щоб він мирно перейшов його границями. І зібрав Сихон увесь народ свій, та й таборували в Йохці, і воювали з Ізраїлем.
KJV: But Sihon trusted not Israel to pass through his coast: but Sihon gathered all his people

together, and pitched in Jahaz, and fought against Israel.

21. И предал Господь Бог Израилев Сигона и весь народ его в руки Израилю, и он побил их; и получил Израиль в наследие всю землю Аморрея, жившего в земле той;
УПО: І дав Господь, Бог Ізраїля, Сихона та ввесь народ його в Ізраїлеву руку, вони побили їх. І посів Ізраїль увесь край амореянина, мешканця того краю.
KJV: And the LORD God of Israel delivered Sihon and all his people into the hand of Israel, and they smote them: so Israel possessed all the land of the Amorites, the inhabitants of that country.

22. и получили они в наследие все пределы Аморрея от Арнона до Иавока и от пустыни до Иордана.
УПО: І вони посіли всю аморейську країну від Арнону й аж до Яббоку, і від пустині та аж до Йордану.
KJV: And they possessed all the coasts of the Amorites, from Arnon even unto Jabbok, and from the wilderness even unto Jordan.

23. Итак Господь Бог Израилев изгнал Аморрея от лица народа Своего Израиля, а ты хочешь взять его наследие?
УПО: А тепер Господь, Бог Ізраїлів, вигнав Амореянина перед народом Своїм, Ізраїлем, а ти посядеш його?
KJV: So now the LORD God of Israel hath dispossessed the Amorites from before his people Israel, and shouldest thou possess it?

24. Не владеешь ли ты тем, что дал тебе Хамос, бог твой? И мы владеем всем тем, что дал нам в наследие Господь Бог наш.
УПО: Отож, що дасть тобі на насліддя Кемош, бог твій, те ти посядеш, а все, де вигнав Господь, Бог наш, перед нами, те ми посядемо.
KJV: Wilt not thou possess that which Chemosh thy god giveth thee to possess? So whomsoever the LORD our God shall drive out from before us, them will we possess.

25. Разве ты лучше Валака, сына Сепфорова, царя Моавитского? Ссорился ли он с Израилем, или воевал ли с ними?
УПО: А тепер чи справді ти ліпший від Балака, Ціппорового сина, царя моавського? Чи сваритися сварився він з Ізраїлем? Чи воювати воював із ними?
KJV: And now art thou any thing better than Balak the son of Zippor, king of Moab? did he ever

strive against Israel, or did he ever fight against them,

26. Израиль уже живет триста лет в Есевоне и в зависящих от него [городах], в Ароере и зависящих от него [городах], и во всех городах, которые близ Арнона; для чего вы в то время не отнимали [их]?
УПО: Коли Ізраїль сидів у Хешбоні та в підлеглих містах його, і в Ар'орі та в підлеглих містах його, і по всіх містах, що над Арноном, три сотні літ, то чому не відібрали ви їх за той час?
KJV: While Israel dwelt in Heshbon and her towns, and in Aroer and her towns, and in all the cities that be along by the coasts of Arnon, three hundred years? why therefore did ye not recover them within that time?

27. А я не виновен пред тобою, и ты делаешь мне зло, выступив против меня войною. Господь Судия да будет ныне судьею между сынами Израиля и между Аммонитянами!
УПО: А тобі я не згрішив, а ти робиш зо мною зло, щоб воювати зо мною. Нехай розсудить Господь, що судить сьогодні між Ізраїлевими синами та між синами Аммоновими.
KJV: Wherefore I have not sinned against thee, but thou doest me wrong to war against me: the LORD the Judge be judge this day between the children of Israel and the children of Ammon.

28. Но царь Аммонитский не послушал слов Иеффая, с которыми он посылал к нему.
УПО: Та цар Аммонових синів не послухався слів Їфтаха, що до нього посилав.
KJV: Howbeit the king of the children of Ammon hearkened not unto the words of Jephthah which he sent him.

29. И был на Иеффае Дух Господень, и прошел он Галаад и Манассию, и прошел Массифу Галаадскую, и из Массифы Галаадской пошел к Аммонитянам.
УПО: І Дух Господній перебував на Їфтахові, і він перейшов Ґілеад та Манасію, і перейшов ґілеадську Міцпе, а з ґілеадської Міцпе перейшов до Аммонових синів.
KJV: Then the Spirit of the LORD came upon Jephthah, and he passed over Gilead, and Manasseh, and passed over Mizpeh of Gilead, and from Mizpeh of Gilead he passed over unto the children of Ammon.

30. И дал Иеффай обет Господу и сказал: если Ты предашь Аммонитян в руки мои,
УПО: І обіцяв Їфтах обітницю Господеві й сказав: Якщо справді даси Ти Аммонових синів у мою руку,
KJV: And Jephthah vowed a vow unto the LORD, and said, If thou shalt without fail deliver the

children of Ammon into mine hands,

31. то по возвращении моем с миром от Аммонитян, что выйдет из ворот дома моего навстречу мне, будет Господу, и вознесу сие на всесожжение.
УПО: то станеться, виходячий, що вийде з дверей мого дому навпроти мене, коли я вертатимусь з миром від Аммонових синів, то буде він для Господа, і я принесу його в цілопалення.
KJV: Then it shall be, that whatsoever cometh forth of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, shall surely be the LORD's, and I will offer it up for a burnt offering.

32. И пришел Иеффай к Аммонитянам--сразиться с ними, и предал их Господь в руки его;
УПО: І прийшов Їфтах до Аммонових синів воювати з ними, а Господь дав їх у його руку.
KJV: So Jephthah passed over unto the children of Ammon to fight against them; and the LORD delivered them into his hands.

33. и поразил их поражением весьма великим, от Ароера до Минифа двадцать городов, и до Авель-Керамима, и смирились Аммонитяне пред сынами Израилевыми.
УПО: І він побив їх дуже великою поразкою від Ароеру й аж туди, де йти до Мінніту, двадцять міст, і аж до Авел-Кераміму. І впокорилися Аммонові сини перед синами Ізраїлевими.
KJV: And he smote them from Aroer, even till thou come to Minnith, even twenty cities, and unto the plain of the vineyards, with a very great slaughter. Thus the children of Ammon were subdued before the children of Israel.

34. И пришел Иеффай в Массифу в дом свой, и вот, дочь его выходит навстречу ему с тимпанами и ликами: она была у него только одна, и не было у него еще ни сына, ни дочери.
УПО: І прийшов Їфтах до Міцпи до свого дому, аж ось виходить навпроти нього дочка його з бубнами та з танцями! А вона була в нього тільки одна, не було в нього, окрім неї, ані сина, ані дочки.
KJV: And Jephthah came to Mizpeh unto his house, and, behold, his daughter came out to meet him with timbrels and with dances: and she was his only child; beside her he had neither son nor daughter.

35. Когда он увидел ее, разодрал одежду свою и сказал: ах, дочь моя! ты сразила меня; и ты в числе нарушителей покоя моего! я отверз [о тебе] уста мои пред Господом и не могу отречься.
УПО: І сталося, як він побачив її, то роздер одежу свою та й сказав: Ах, дочко моя! Ти справді повалила мене, і ти стала однією з тих, що нещасливлять мене. Бо я дав Господеві обіта, і не можу відмовитися від нього.
KJV: And it came to pass, when he saw her, that he rent his clothes, and said, Alas, my daughter! thou hast brought me very low, and thou art one of them that trouble me: for I have opened my mouth unto the LORD, and I cannot go back.

36. Она сказала ему: отец мой! ты отверз уста твои пред Господом--и делай со мною то, что произнесли уста твои, когда Господь совершил чрез тебя отмщение врагам твоим Аммонитянам.
УПО: А вона відказала йому: Батьку мій, ти дав обітницю Господеві, зроби мені, як вийшло з твоїх уст, коли Господь зробив тобі пімсту на твоїх ворогів, на Аммонових синів.
KJV: And she said unto him, My father, if thou hast opened thy mouth unto the LORD, do to me according to that which hath proceeded out of thy mouth; forasmuch as the LORD hath taken vengeance for thee of thine enemies, even of the children of Ammon.

37. И сказала отцу своему: сделай мне только вот что: отпусти меня на два месяца; я пойду, взойду на горы и оплачу девство мое с подругами моими.
УПО: І сказала вона до свого батька: Нехай буде мені зроблена оця річ: відпусти мене на два місяці, і нехай я піду й зійду на гору, і нехай оплачу дівування своє я та приятельки мої.
KJV: And she said unto her father, Let this thing be done for me: let me alone two months, that I may go up and down upon the mountains, and bewail my virginity, I and my fellows.

38. Он сказал: пойди. И отпустил ее на два месяца. Она пошла с подругами своими и оплакивала девство свое в горах.
УПО: А він сказав: Іди! І послав її на два місяці. І пішла вона та її приятельки, і оплакувала дівування своє.
KJV: And he said, Go. And he sent her away for two months: and she went with her companions, and bewailed her virginity upon the mountains.

39. По прошествии двух месяцев она возвратилась к отцу своему, и он совершил над нею обет свой, который дал, и она не познала мужа. И вошло в обычай у Израиля,
УПО: І сталося в кінці двох місяців, і вернулася вона до батька свого, а він учинив над нею свою обітницю, яку обіцяв був, і вона не пізнала мужа. І сталося це звичаєм в Ізраїлі:

KJV: And it came to pass at the end of two months, that she returned unto her father, who did with her according to his vow which he had vowed: and she knew no man. And it was a custom in Israel,

40. что ежегодно дочери Израилевы ходили оплакивать дочь Иеффая Галаадитянина, четыре дня в году.
УПО: рік-річно ходять Ізраїлеві дочки плакати за дочкою ґілеадянина Їфтаха, чотири дні в році.
KJV: That the daughters of Israel went yearly to lament the daughter of Jephthah the Gileadite four days in a year.